

ת"פ 26032/04/14 - מדינת ישראל נגד ראיד גביש, עומר אגבאריה, מוחמד רחאל, אמיר טאהא, היתאם כריים, וג'יה מזאריב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 26032-04-14 מדינת ישראל נ' גביש(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטריט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ראיד גביש (עציר)
2. עומר אגבאריה (עציר)
3. מוחמד רחאל (עציר)
4. אמיר טאהא (עציר)
5. היתאם כריים
6. וג'יה מזאריב

הנאשמים

גזר דין בעניינו של הנאשם 2

מבוא:

1. כנגד הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ונאשמים נוספים, הם הנאשמים מס' 1, 3, 4, 5 ו- 6

נשוא כתב האישום המקורי (להלן: "**הנאשמים הנוספים**"), הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד (מתוקן, נושא תאריך 23.11.14), בו יוחסו להם במקור העבירות כדלקמן:

באשר לנאשמים 1, 2, 3, 4 ו- 5 - ייבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד.

באשר לנאשם 6 בלבד - ניסיון לייבוא סם מסוכן, ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד וסיוע לייבוא סם מסוכן.

באשר לכלל הנאשמים בנוסף - קשירת קשר לביצוע פשע.

2. תחילה, כפרו הנאשמים כולם במיוחס להם בכתב האישום, והוחל בשמיעת הראיות.

3. במהלך שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדרי טיעון בעניינם של כל הנאשמים, כל אחד ועניינו.

4. אך מפאת חשיבות הדברים לעניינו של הנאשם 2, נציין, כי ביום 24.6.15, ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם 1 ולפיו, עניינו של הנאשם 1 הופרד מעניינם של יתר הנאשמים, הנאשם 1 חזר בו מכפירתו ו הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כפי שפורטו לעיל. הצדדים הגיעו להסכמה בעניינו של נאשם זה ולפיה, יוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. כן הוסכם, כי כנגד הנאשם 1 תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בר הפעלה בן 36 חודשים, כאשר המאשימה תעתור להפעיל 4 חודשים מתוכם במצטבר לעונש המאסר בפועל שיושת והיתרה בחופף ואילו הסניגור יטען בהקשר זה באופן חופשי. עוד הוסכם, כי יתר רכיבי הענישה הנלווים יטענו באופן חופשי הן באשר לעצם הטלתם והן באשר לשיעורם. כן הוסכם, כי מתקופת המאסר הכוללת כפי שתושת, תנוכה התקופה בה שהה נאשם זה במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה.

5. בהמשך לאמור לעיל, בדיון מיום 6.7.15, הגיעו הצדדים להסדר טיעון משלים בעניינו של נאשם זה ולפיו, הם עתרו במשותף להשית על נאשם זה קנס בסך ₪ 15,000 אשר יחולק לשיעורים, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט. כן הובהר, כי יושתו גם מאסרים מותנים.

6. בזיקה להסדר הטיעון, הושתו על הנאשם 1, 36 חודשי מאסר והופעל עונש מאסר מותנה בן 36 חודשים אשר היה תלוי ועומד כנגדו, כאשר חודשיים ממנו ירצו במצטבר לעונש המאסר שהושת והיתרה תרוצה בחופף לו, כך שהנאשם 1 ירצה סך הכול 38 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. כן הושתו מאסרים מותנים והוא חויב בתשלום קנס בסך ₪ 15,000.

7. למען הסדר הטוב והשלמת התמונה יוער, כי מאז ניתן גזר הדין בעניינו של הנאשם 2 ביום 7/10/15, ניתנו גזרי הדין גם בעניינם של הנאשמים 3, 4, 5 ו 6 ואולם מפאת שגגה, טרם פורסמו נימוקי גזר הדין בעניינו של הנאשם 2 ומששמנו ליבנו לכך, הרי שנימוקים אלה מפורסמים עתה.

8. ביום 5.7.15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם 2 ולפיו, כתב האישום בעניינו יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש (הכל ביחד ייקרא להלן : "**הסדר הטיעון**").

9. בהתאם להסדר הטיעון, הרי שהנאשם חזר בו מכפירתו, הוריתי על הפרדת משפטים בין עניינו של נאשם זה לבין עניינם של יתר הנאשמים, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/2 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

יבוא סם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש],

התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977

(להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב האישום המתוקן:

10. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתקופה שקדמה ליום 22.3.14 (להלן: "התקופה הרלוונטית", קשרו הנאשמים 1, 3 ו- 4 קשרים שונים ביניהם, לביצוע עסקת יבוא סם מסוכן מלבנון לישראל, דרך ירדן, כפי שיפורט להלן.
11. בראשית שנת 2014, נדברו ביניהם הנאשמים 1 ו-2 לייבא סמים לישראל. במהלך חודש פברואר, עמד הנאשם 1 בקשר עם סוחרי סמים לבנוניים, במטרה לייבא סם מסוכן מסוג חשיש מלבנון, דרך ירדן, לישראל (להלן: "עסקת הייבוא").
12. במסגרת הקשר ולמען קידומו, רכשו הנאשמים 1 ו-2 עשר חבילות סם מסוכן מסוג חשיש, במשקל כולל של כ-12 ק"ג (להלן: "הסמים"), והנאשם 1 דאג באמצעות איש קשר, כי אלה יועברו מלבנון לירדן, שם יוחזקו אצל אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "המחסנאי").
13. בד בבד, עמד הנאשם 2 בקשר עם הנאשם 3, אשר הופקד על הפעלת הבלדרים אשר ידאגו להחדרת הסמים ארצה, דרך גדר הגבול.
14. ביום 26.2.14 הגיעו הסמים לירדן, לידי המחסנאי, וביום 28.2.14 העביר אותם המחסנאי לידי בלדר ירדני (להלן: "הבלדר הירדני"), אשר אמור היה לדאוג להבאת הסמים אל הגבול ולהעברתם לידי הבלדרים הישראליים.
15. הנאשם 3 הפעיל את הנאשם 6, אשר שימש כבלדר, ופיקח על פעילותו, וזה עמד בקשר רציף עם הבלדר הירדני. כמו כן, עמדו גם הנאשמים 1 ו-3 בקשר טלפוני ישיר עם הבלדר הירדני.
16. ביום 7.3.14 קבע הנאשם 6 עם הבלדר הירדני פגישה על גדר הגבול, בה אמור היה הנאשם 6 להעביר כרטיס סים ישראלי לבלדר הירדני, באמצעותו יקדמו את עסקת היבוא. מסיבות שאינן ברורות למאשימה, לא עלה בידי הנאשם 6 להגיע לפגישה המתוכננת, והבלדר הירדני חזר כלעומת שבא.
17. ביום 10.3.14, בסמוך לשעה 16:00, התקיימה הפגישה האמורה, בין הנאשם 6 והבלדר הירדני, והנאשם 6 העביר דרך גדר הגבול, בקרבת "גני חוגה" שבצמוד המעיינות, כרטיס סים לבלדר הירדני. כרטיס סים זה שימש כ"טלפון המבצעי" של הבלדר הירדני במהלך עסקת הייבוא, והתקשורת בהמשך

בינו ובין הנאשמים 1, 3 ו-6 התנהלה באמצעותו.

18. לשם קידום עסקת היבוא, נדברו הנאשם 6 והבלדר הירדני וקבעו את יום 12.3.14 כיום ביצועה. הנאשם 6 והבלדר הירדני קבעו להיפגש בגדר הגבול, שם אמור היה הבלדר הירדני למסור את הסם לנאשם 6.

19. ביום 12.3.14 הגיע הבלדר הירדני לגדר הגבול כשבאמתחתו הסמים והמתין לנאשם 6. דא עקא, שהנאשמים 1, 2 ו-3 לא הצליחו לגייס את הסכום הדרוש לתשלום לבלדר הירדני וזה הודיע, כי לא ימסור את הסם בטרם יקבל את שכרו. בשל כך, לא התבצעה עסקת הייבוא במועד זה.

20. במהלך התקופה שבין 12.3.14 ובין 22.3.14, ניסו הנאשם 6 והבלדר הירדני, שוב ושוב, לקבוע מועד מתאים לביצוע עסקת היבוא, אולם מסיבות שונות לא עלה הדבר בידיהם.

21. כל אותה עת, התנהל קשר טלפוני רציף בין הנאשמים 1 ו-6 ובין הבלדר הירדני וכן בין הנאשמים 1 ו-2, אשר דאגו כל העת לקידום עסקת הייבוא. במקביל, קיים הנאשם 3, במהלך כל התקופה הרלוונטית, קשר טלפוני עם הבלדר הירדני ועם הנאשם 6.

22. ביום 21.3.14 שוחח הנאשם 3 עם הבלדר הירדני ותיאם עמו את שעת ביצוע עסקת הייבוא.

23. ביום 22.3.14 נדברו הנאשמים 3 ו-4 והוחלט, כי הנאשם 4 הוא זה שיבצע את החדרת הסמים לארץ. כן נקבע, כי הנאשם 4 יביא עמו אדם נוסף לביצוע עסקת הייבוא.

24. בבוקר יום ה-22.3.14 אסף הנאשם 3 את הנאשמים 4 ו-5 מביתו של הנאשם 4, ברכב מסוג קאיה מ.ר. 22-407-72 (להלן: "הרכב").

25. במועד האמור לעיל, בסמוך לשעה 14:00, הסיע הנאשם 3 את הנאשמים 4 ו-5 ל"גני חוגה". בסמוך לשער האתר ירדו הנאשמים 4 ו-5 מרכבו של הנאשם 3 ומשם המשיכו בצעידה רגלית לעבר נהר הירדן וגדר הגבול עם ירדן. משלב זה ואילך, עמד הנאשם 3 בקשר טלפוני רציף הן עם הבלדר הירדני והן עם הנאשמים 4 ו-5, ליווה את צעדיהם ווידא, כי עסקת הייבוא מתקדמת כמתוכנן.

26. גם הנאשם 1 עמד, כל אותה עת, בקשר טלפוני רציף עם הבלדר הירדני ווידא, כי העסקה מתקדמת כמתוכנן.

27. משהגיעו הנאשמים 4 ו-5 לנהר הירדן, נכנסו בבגדיהם ובנעליהם למי הירדן, והלכו במי הנהר, עד

אשר הגיעו בסמוך לנג. 654, שם מונח מעביר מים, המשמש את החקלאים משני עברי הגבול (להלן: "מעביר המים"). בנקודה זו, לא עוברת כל גדר.

28. בה בעת, הגיעו מעברו השני של הגבול, הבלדר הירדני ואדם נוסף ועימם הסמים, בשני תיקים. בהגיעם למעביר המים, מסר הבלדר הירדני לנאשם 4, אשר נכנס למעביר המים, את שני התיקים בהם הוחזקו הסמים.

29. משקיבלו הנאשמים 4 ו-5 את הסמים לידיהם, החלו לחזור ואז נעצרו על ידי כוחות המשטרה, וברשותם הסמים.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

30. במסגרת טיעוניה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1.

31. המאשימה הדגישה, כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה שעניינה יבוא של 12 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש, אותם הוא, יחד עם אחר, יבא מלבנון, דרך ירדן, אל הארץ. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום באשר מדברות הן בעד עצמן והדגישה בהקשר זה, כי עובדות כתב האישום המתוקן מפרטות את פרטי העסקה, מורכבותה וריבוי המעורבים בה.

32. המאשימה הוסיפה וטענה, כי לדידה, חלקו של הנאשם דנן זהה לחלוטין לחלקו של הנאשם 1, אשר, כאמור, הורשע ודינו נגזר וכי שניהם היו האחראים, יזמו את העסקה, רכשו את הסמים וכל אחד מהם בזכות קשריו הוא, דאג לייבוא הסמים ארצה.

33. עוד הדגישה, כי בעניינם של שני הנאשמים, היינו, הן הנאשם דנן והן הנאשם 1, לא הוגשו תסקירים מאת שירות המבחן ולפיכך, לא הונח בעניינם אפיק שיקומי. עוד טענה, כי אין בנמצא נסיבות אישיות חריגות, אשר יאבחנו את עניינו של הנאשם שבפנינו מעניינו של הנאשם 1.

34. המאשימה הוסיפה והדגישה, כי הן לנאשם שבפנינו והן לנאשם 1, עבר פלילי מכביד בגין עבירות סמים ולדידה, עברו הפלילי של הנאשם דנן, אף מכביד יותר מעברו של הנאשם 1. בהקשר זה טענה, כי אמנם לחובת הנאשם 1 היה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה אשר הופעל ואולם, לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות אשר נרשמו לחובתו החל מראשית שנות ה-90 ועד היום באופן רציף. אשר על כן, הרי שהנאשם עוסק ב-23 השנים האחרונות בעבריינות ובעבירות סחר בסמים, שולח ידו גם בעבירות

בנשק ולאחרונה, אף הורשע בעבירה של הדחה בחקירה.

35. בנסיבות אלו, עתרה להשית על הנאשם שבפנינו עונש הזהה לעניינו של הנאשם 1.

36. ב"כ המאשימה הוסיפה והתייחסה לסוגיית "אחידות הענישה" והזכירה ופירטה את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בעניינו של הנאשם 1 וגזר הדין שניתן בסופו של יום בעניינו של נאשם זה. בנסיבות אלו טענה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 30 חודשי מאסר לבין 60 חודשי מאסר. בהתייחס לאופן קביעת המתחם כפי הצעתה, התייחסה המאשימה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובכלל זה הדגישה את הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות ושללה את הטענה, כי מדובר בסם "קל" נוכח ההשפעות והמסוכנות הגלומה בעבירת סם מסוכן מסוג חשיש. כן הדגישה את כמות הסם הגדולה שאמורה הייתה להיכנס לארץ בעטיים של מעשי הנאשמים ושותפיו, שעה שעסקינן ב - 12 ק"ג סם מסוכן מסוג חשיש, כמו גם הנזק העצום הגלום בכמות זו, ככל שהסם היה מגיע לרחובה של עיר ולא נתפס ע"י גורמי אכיפת החוק.

37. עוד הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה, כי הרווח שאמור היה הנאשם להרוויח, יחד עם אחרים, מכמות סם זו הינו גדול מאוד, המגיע לסדר גודל של מאות אלפי שקלים ולפיכך, הרי שהנאשם ביצע את העבירה בעבור בצע כסף. לכך הוסיפה והדגישה את התכנון המורכב שקדם לביצוע המעשים והיקף המעורבים ובכל אלה יש, כך לדידה, כדי להצדיק את המתחם אליו עתרה.

38. בנסיבות אלו עתרה המאשימה למיקום העונש הראוי לנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם כפי הצעתה משיקולים שעניינם "אחידות ענישה" וקשיים ראייתיים שעמדו בבסיס הסדרי הטיעון. אשר על כן, עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים.

39. בהשלמת טיעוניה לעונש, בדיון מיום 5/8/15, הבהירה המאשימה, כי הקושי הראיתי שנתגלע בעניינו של כל אחד מהנאשמים, היינו, הנאשם שבפנינו והנאשם 1 הינו שונה ואולם, אין דרך לכמת את הקשיים הראייתיים בעניינו של כל אחד מהם. בנסיבות אלו הבהירה המאשימה, כי אין היא אוזנת בטענה ולפיה, הקושי הראיתי בעניינו של הנאשם 1 גדול או קטן יותר מהקושי הראיתי שנתגלע בעניינו של הנאשם 2.

40. ב"כ המאשימה הוסיפה והפנתה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה ועתרה, כאמור, לאימוץ עמדתה העונשית ולהשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הנאשם לעונש:

41. במסגרת טיעונו לעונש, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יימנע מלמצות את הדין עם הנאשם

והסתפק בתקופה בה שוהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, היינו, 17 חודשים. במסגרת טיעוני שב והפנה ב"כ הנאשם לעונש שהושת על הנאשם 1, הנחשב לדידו כמבצע עיקרי בתיק זה והפנה לטיעוני המאשימה בעניינו של הנאשם 1 ולפיהם, הוא זה אשר ניהל את העסקה, רכש את הסמים בעזרת קשריו הענפים מלבנון ומסוחרי הסמים הלבנונים והוא זה שדאג להעברתם מלבנון לירדן ובהמשך, לישראל. בנסיבות אלו טען ב"כ הנאשם, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם 1 הוא בעל הקשרים עם סוחרי הסמים הלבנוניים והירדניים.

42. כן טען, כי חלקו של הנאשם שבפנינו, על פי כתב האישום המתוקן, הינו בשותפות ברכישה, כאשר הנאשם ידע שעומדים לייבא סמים לארץ וקשריו החלו עם הבלדרים בארץ. לפיכך, הרי שחלקו בפרשה קטן יותר מחלקו של הנאשם 1, זאת הן בהתייחס לעובדות כתבי האישום בעניין כל אחד מהם והן בהתייחס להוראות החיקוק והעבירות בהן הורשע כל אחד מנאשמים אלו.

43. ב"כ הנאשם הוסיף והתייחס לעברו הפלילי של הנאשם וטען בהקשר זה, כי עברו הפלילי של הנאשם 1 מכביד יותר מעברו הפלילי של הנאשם שבפנינו, מה גם שלחובת הנאשם 1 היה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 36 חודשים ובסופו של יום, בגדרי הסדר הטיעון, הושת עליו עונש מאסר בפועל בן 38 חודשים הכולל בחובו הפעלת עונש המאסר המותנה, אשר היה תלוי ועומד בעניינו. בנסיבות אלו טוען ב"כ הנאשם, כי יש לערוך אבחנה לקולא בין עניינו של הנאשם כאן לבין עניינו של הנאשם 1.

44. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי בתיק אכן נתגלעו קשיים ראייתיים ואלה עמדו בבסיס הסדרי הטיעון. לדידו, הקשיים הראייתיים בעניינו של הנאשם שבפנינו היו משמעותיים יותר והצדיקו את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, זאת הן בהתייחס לעובדותיו והן בהתייחס להוראות החיקוק שבו.

45. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לפסיקה רלוונטית בסוגיית "אחידות הענישה". כן הפנה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם והדגיש בהקשר זה, כי הנאשם בן 43, נולד לו ילד לפני כשנה וחצי, לאחר 14 שנות נישואין וטיפול פוריות רבים, הנאשם מעוניין לערוך שינוי בחייו ובדרכיו, התנהלותו בבית הסוהר הינה ללא דופי, הוא עובר הליך שיקומי משמעותי בין כותלי בית הסוהר והפך לאסיר תומך. עוד ציין, כי מצבה הרפואי של אם הנאשם קשה והיא מאושפזת בבית חולים לאחר שלקתה באירוע מוחי. תיעוד רפואי בהקשר זה הוגש וסומן נ/1.

46. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

47. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח, היינו תקופה בת 17 חודשים, להימנע מלחייב את הנאשם בתשלום קנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה ולהסתפק במאסר מותנה בגין העבירה בה הורשע.

48. בדבריו בפני ביקש הנאשם סליחה בגין מעשיו והביע את האמון שהוא רוחש לבית המשפט.

דין והכרעה:

49. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן (ב/2) ואשר עניינה, יבוא סם מסוכן.

50. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

51. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

52. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

53. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירה בה הודה ועל פיה הורשע. בהקשר זה ראו ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל [פורסם בנבו] (3.9.15), שם נקבע, בין היתר, כי מעשים שיש ביניהם קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם, מהותם, הקשר הפנימי והמתמשך ביניהם, הרי שאכן עניין לנו במעשים אשר ביניהם קשר ענייני הדוק ויש להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקין באירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

54. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

55. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם, הגנה על שלמות גופו של האדם, פגיעה בביטחון ובשלום הציבור, פגיעה בקניין ובתא המשפחתי, בשל פגיעתם הקשה של הסמים המסוכנים. נגע הסמים הפך "מכת מדינה" במקומותינו וראוי לעוקרו מן השורש. לנגע הסמים השלכות הרת גורל על החברה והוא פוגע בה במישורים רבים. נגע זה מסכן את בריאות ושלום הציבור. זאת ועוד, השימוש בסם גורר לרוב ביצוע של עבירות נוספות רבות ומגוונות מצד המשתמש במרוץ להשגת המנה הבאה ועל כן הפגיעה היא מערכתית והרסנית והיא פוגעת בערכים חברתיים רבים.

56. בהקשר זה יפים לעניינו הדברים אשר נאמרו בע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעיניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל עיסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית. למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכול כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין".

57. לאור מהות המעשים שביצע הנאשם, הרי שהוא פגע בערכים אלו באופן מוחשי וממשי. יחד עם זאת, ראוי להתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים תוך שימת הלב לכך שבסופו של יום הסמים נתפסו ולא הגיעו לרחובה של עיר.

58. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו ואמרו דברם בעבירות כגון דא והדגישו את הצורך להירתם למאבק בנגע הסמים על דרך השתת ענישה מחמירה.

ראה בהקשר זה ע"פ 966/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12/12/1995), שם, נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערכת ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

59. מנעד הענישה בעבירות הסמים הינו רחב ותלוי בסוג ובכמות הסם, תדירות העיסוק בו ובנסיבות ביצוע העבירות. יחד עם זאת, על דרך הכלל, במקרים כגון דא הוטלו תקופות מאסר ממושכות, אשר משתנות במשכן. כאשר עסקינן בכמויות גדולות של סם, קבע בית המשפט העליון לא אחת, כי ראוי לגזור ענישה מחמירה ומרתיעה וכי שיקוליו האישיים ונסיבותיו האישיות של הנאשם, על דרך הכלל, נסוגים מפני האינטרס הציבורי בשל הנזק הכבד שהשימוש בסם מביא על משתמשיו ובשל כך הנזק החמור שנגרם לציבור בגין עבירות הסמים. ראו הדברים שנאמרו בהקשר זה בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נה(2) 734, שם עמד ביהמ"ש העליון על ההשלכות החברתיות הקשות של הסחר והשימוש בסמים וכדלקמן:

"מתוך מודעות להשפעות הקשות של השימוש בסמים על גופו ועל נפשו של המשתמש - בין השאר, יציאתו של אדם ממעגל החיים הרגיל - ועם התגברות השימוש בסם אמר המחוקק להנחות את בתי - המשפט להחמיר בעונשים המוטלים על סוחרים בסמים. כך קבע המחוקק - והוסיף וקבע - בצד עבירות הסמים עונשים מרביים האמורים לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע....בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו....שומה עליו על בית - המשפט לשקול את הפגיעה הקשה בצרכני הסם - צרכנים קיימים וצרכנים פוטנציאליים - לרבות גרירתם לביצוען של עבירות פליליות לצורך מימון הסם".

60. כן ראו ע"פ 7364/15 **אייל (אחמד) מזאריב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.5.16), שם נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע בעבירות שעניינן מגע עם סוכן חוץ, ניסיון לעסקה אחרת בסם מסוכן, קשירת קשר לפשע (עבירות סמים ונשק), החזקה, נשיאה והובלה של נשק, וגניבת שלושה כלי נשק. בגין עבירות אלה נגזרו עליו, בין היתר, 5.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, בהדגישו את החומרה היתרה שביבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 4-3 ק"ג מלבנון אל תחומי מדינת ישראל.

61. כן ראו ע"פ 8927/12 **יונתן אלמליח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.7.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע ביבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע, וזאת בגין יבוא חשיש והרואין בכמות גדולה מלבנון לארץ. בגין עבירות אלה נגזרו עליו, בין היתר 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש וכן את ערעור המדינה על קולת העונש, תוך שציין, כי מדובר בעונש הנוטה לקולא.

62. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נציין את כמות הסם הגדולה במקרה דנן, מעל ל-12 ק"ג, המספיקה להכנת מנות סם רבות.

63. כך נציין את הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה שכן, אילו כמות סם כמו במקרה דנן, כמו גם בשים לב לסוגו של הסם, מסוג חשיש, הייתה מופצת בקרב צרכני הסם בסופו של יום, כי אז ניתן היה

להפיק מכמות זו אלפי מנות סם לשימוש ובכך גלום נזק כבד ביותר.

64. כן ראוי לציין, כי כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שמעשי הנאשם הינם פרי תכנון מוקדם.

בהקשר זה הודגש לא אחת בפסיקה, כי קיומן של עסקאות הסמים תלוי במידה רבה במעורבותם של גורמים שונים בשרשרת הסם, ולכל אחד מגורמים אלה תפקיד חיוני בהוצאת העסקה אל הפועל. כך לדוגמא, ראה ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוחיון** [פורסם בנבו] (6.9.09).

65. כן נציין את הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לכדי ביצוע העבירה, המבוצעות בשל מניע כלכלי שעניינו בצע כסף והרצון להפקת רווח מהיר בדרכים לא חוקיות.

66. כן ראוי לציין את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ובפרשה דנן, כפי שהוא מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיכך, נהיר וברור הוא. הנאשם לקח חלק חיוני, פעיל ומרכזי בהוצאת העסקה אל הפועל ונדמה, כי אין צורך להוסיף ולהכביר מילים בהקשר זה, באשר עובדות כתב האישום המתוקן שפורטו בעניינו בליבת גזר דין זה, מדברות הן בעד עצמן.

67. עוד ראוי לציין, כי הנאשם הינו בוגר (יליד 1971) ובר דעת ויכול היה להבין את אשר הוא עושה ובכל שלב לחזור בו ולהימנע ממעשיו.

68. בנסיבות העניין, בזיקה לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, באתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל, לבין 50 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

69. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

70. בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

71. מחד ראוי לציין, כי עסקין בנאשם בגיר, יליד 1971, זאת בשונה ממי שהוא "בגיר - צעיר" או קטין, על ההשלכות הרוחביות הקמות מכך.
72. כן ראוי לציין, כי בעניינו של הנאשם לא הונח כל תסקיר מאת שירות המבחן ובנסיבות אלה, אף לא הונח כל אפיק שיקומי - טיפולי בעניינו של נאשם זה.
73. כן ראוי לציין את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, כפי שפורט לעיל, באשר מדבר הוא בעד עצמו והכולל בחובו הרשעות קודמות רבות ומגוונות. בנסיבות אלו מתבקשת המסקנה, כי עסקין במי ששב לפגוע בציבור פעם אחר פעם על דרך עשייתו העבריינית ומכאן, מסוכנותו.
74. מאידך, ראוי לציין את הודאת הנאשם, גם אם לאחר שהוחל בשמיעת ראיות, החיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת עדים נוספים, זאת מבלי שנעלם מעיני השלב בו הודה הנאשם והעדים אשר העידו עובר להודאתו. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים, כפי שהוצהר בפני, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.
75. עוד יודגש, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה ניכרת, על הקשיים הגלומים בכך.
76. כן נציין את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שפורטו בטיעוני בא כוחו לעונש, העובדה, כי הנאשם הפך לאב לאחר שנים רבות בהן עברו הוא ורעייתו טיפולי פוריות, כך לא נעלם מעיני מצבה הרפואי של אמו כפי שהוא אף ניבט ועולה מאסופת המסמכים הרפואיים אשר הוגשו בעניין זה ואשר סומנו נ/1.
77. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמו גם בזיקה לעמדתה העונשית של המאשימה בהקשר זה באשר למיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם, הרי שבאתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אך לא בצד הקיצון שבו.

סוגית "אחידות הענישה":

78. בטרם נחתום גזר דין זה, לא נוכל שלא להתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לענייננו. בהקשר זה, שומה עלינו להתייחס ולבחון את עניינו של הנאשם 1, אשר דינו נגזר ביום 6.7.15, והושת עליו עונש בן 36 חודשי מאסר בפועל. כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 36 חודשים אשר היה תלוי ועומד בעניינו, כאשר חודשיים ממנו ירצו במצטבר לעונש המאסר בפועל שהושת והיתרה בחופף לו, כך שסך הכל הושת על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל בן 38 חודשים. כן הושתו מאסרים מותנים, וכן קנס

כספי בסך 15,000 ש"ח.

79. כאמור, מאז ניתן גזר הדין בעניינו של הנאשם, הרי שניתנו גם גזרי הדין בעניינים של יתר המעורבים ואולם בבחינת סוגית "אחידות הענישה" בהקשרו של הנאשם, הרי שעלינו להתייחס לעניינו של הנאשם 1. בהקשר זה יצוין, כי הנאשם 1 הורשע במקבץ עבירות רב יותר מעניינו של הנאשם כאן, אשר הורשע בעבירה של יבוא סם מסוכן בלבד, מבלי להקל בה ראש. עוד יצוין, כי לחובת הנאשם 1 היה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 36 חודשים ואשר בסופו של יום, הושת עליו עונש כולל של 38 חודשי מאסר הכולל בחובו הפעלת עונש המאסר המותנה, האמור. כך ראוי לציין, כי הן לחובת הנאשם כאן והן לחובת הנאשם 1 עבר פלילי רלוונטי. בנסיבות אלו, הרי שיש לגזור את עניינו של הנאשם שבפנינו באופן פרופורציונאלי ומידתי, תוך התייחסות לענישה שהושתה על הנאשם 1, אולם אין לגזור גזירה שווה ביניהם.

80. תלכיד עונשי ראוי ומידתי צריך, כי יכלול בחובו, כך לדידי, השתת עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית אשר תעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אולם ראוי, כאמור, כי תקופה זו תהא מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושה ואת נסיבותיו האישיות, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו "כחרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. עוד סבורה אני, נוכח תכליתה הכלכלית של העבירה, כי יש לחייב את הנאשם גם בתשלום קנס מוחשי ואולם, גם בהקשר זה ובשיעורו של הקנס, עלינו להתייחס ולבחון את סוגית "אחידות הענישה" בזיקה לקנס שהושת על הנאשם 1, אשר הועמד על סך 15,000 ₪. במתחם הקנס וכמצוות המחוקק, עלינו אף להתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם וליתר הנסיבות שפורטו לעיל.

81. בנסיבות אלו אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 5,000 ₪ לבין 20,000 ₪ וכי יש למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף הנמוך - בינוני של מתחם הקנס ההולם שקבענו.

82. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 27 חודשי מאסר בפועל בניכוי התקופה בה שהה הנאשם במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה, בהתאם להודעה שתומצא בהקשר זה ע"י המאשימה בתוך 7 ימים מהיום.

לעיוני ולמעקב פנימי בתוך 10 ימים מהיום.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים המסוכנים, למעט עבירה של שימוש בסם מסוכן, או החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ויורשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של שימוש בסם מסוכן, או החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ויורשע בגין אחת מאלה.

ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין ניתן בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם ביום 7/10/15 ומפאת שגגה, לא פורסמו נימוקי גזר הדין והם מפורסמים עתה, לאחר ששמנו ליבנו לשגגה זו.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.